

Spm. nr. S 1223

Til kulturministeren (28/1 97) af:

Niels Jørgen Langkilde (KF):

»Vil ministeren i forlængelse af svar på spørgsmål nr. S 1098 oplyse, hvorledes undervisningen på landets musikkonservatorier foregår i de i bedømmelsen nævnte »faktorer af ikkesynlig art såsom kommunikation, kropssprog, formidling m.v.«, og hvorledes de er beskrevet i undervisningsvejledningen?»

Begrundelse

Det synes umiddelbart vanskeligt at forestille sig ikkesynligt kropssprog, men der tænkes muligvis på ikkehørligt kropssprog. Men uanset hvad der tænkes på, er det vel normalt, at en højere læreanstalt alene eksaminerer i det, der undervises i på højt niveau.

Svar (4/2 97)

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Der er naturligvis tale om faktorer af ikke-hørlig art. Eksamensbedømmelser for udøvende musikere tager udgangspunkt i koncertsituationen. Eksaminandens evne til at formidle musikken til publikum og censorer bliver derfor helt centrale. En del af denne formidling er visuel. Disse evner til formidling bliver øvet både gennem hovedfagsundervisningen og gennem den studerendes møde med publikum til soireer og koncerter i studietiden.

Et eksempel på undervisning i kropssprog kan være deklamation/improvisation for klassiske sangere. Der kan også udbydes kurser, som retter sig specielt mod den krævende koncertsituation – eksempelvis kunsten i at optræde under pres.

For de pædagogiske uddannelser gælder, at det af eksamen skal fremgå, hvorledes eksaminanden er i stand til at formidle viden og indsigt i det musikalske fag videre til eleven. For at kunne bedømme en pædagogisk eksamen skal censorerne således både kunne høre og se eksaminanden.

Spm. nr. S 1224

Til kulturministeren (28/1 97) af:

Niels Jørgen Langkilde (KF):

»Er ministeren indstillet på at tillade brugen af båndoptagelser ved eksaminer på alle landets musikkonservatorier mod, at båndet deponeres forseglet umiddelbart efter prøven og umiddelbart efter en afspilning, og vil ministeren indføre anonyme eksaminer?»

Begrundelse

Når det drejer sig om konkurrencer for ikkesolister, indgår det, så vidt spørgeren er orienteret, sjældent, at bedømmere ser de pågældende solister. Måske ville det være rimeligt at ligestille eksaminer ved vore konservatorier med de konkurrencer, som musikerne senere vil møde.

Svar (4/2 97)

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Som angivet i mit svar på spørgsmål nr. 1098 giver en båndoptagelse i en eventuel klagesag ikke et fuldt dækkende billede af eksamenspræstationen.

Samtidig vil båndoptagelser skabe en række problemer af formel art såsom, hvorledes censorerne skal forholde sig til tekniske problemer eller mangler ved optagelsen o.lign.

Dertil kommer det økonomiske aspekt. Hvert konservatorium har en ikke ubetydelig mængde prøver og eksaminer hvert år. Hvis alle disse skulle optages på bånd, så vil det betyde en ekstraudgift af anseelig størrelse.

Sammenholdt med det meget lave antal klager årligt, er det derfor ikke Kulturministeriets hensigt at pålægge konservatorierne, at de skal tillade båndoptagelser af prøver og eksaminer. I den forbindelse skal jeg beklage, at der i min besvarelse af spørgsmål nr. 1097 desværre havde indsneget sig en fejl. Det korrekte tal for klager efter bestemmelserne i klagebekendtgørelsen for landets 6 konservatorier er ikke som oplyst 1 men 4. Det er dog fortsat et meget lavt tal sammenholdt med det antal studerende og optagelsessøgende, der årligt aflægger prøve eller eksamen ved konservatorierne.